

رژیم صهیونیستی هزینه اشتباهش در حمله به مواضع ایران را پرداخت

صفحه ۲

دوشنبه ۷ خرداد ۱۳۹۷ | ۱۲ رمضان ۱۴۳۹ | ۲۸ مه ۲۰۱۸ | سال دهم | شماره ۲۴۵۰ | صفحه ۱۶ | شماره ۱۰۰۰ تومان

۱۱۷۹ سال و ۱۸۲ روز گذشت

VATAN-E-EMROOZ | Vol. 10 | No. 2450 | Mon. May. 28, 2018 | ISSN: 2008-2886

درباره بازی فینال لیگ قهرمانان اروپا، مذاکراتی های
لیورپول و مصدومیت تراژیک محمد صلاح

زانوزدن مقابل زمین و زمان

صفحه ۱۴

تئیه‌های امروز

گذشته، حال و آینده سیستم آموزشی کشور در گفت‌وگوی «وطن امروز» با محمود فرشیدی، وزیر اسبق آموزش و پرورش

دوره اصلاحات به آموزش و پرورش انگ مصرفی زدند

■ آموزش و پرورش «نه پول دارد، نه روزا

صفحه ۴

مجلس دیروز با حضور رئیس کل بانک مرکزی و وزیر اقتصاد ۳ ساعت جلسه غیرعلنی برگزار کرد

ضرب الاجل مجلس برای رفع مشکلات بانکی

صفحه ۳

رئیس اتحادیه پویشک خبر داد

تأمین ۹۵ درصد پوشاک از راه قاچاق

صفحه ۱۶

سومین موج بازداشت‌های گسترده به مثابه ترمز اصلاحات بن سلمان

در عربستان صدام صدایش می‌کند

صفحه ۱۵

گزارش «وطن امروز» از نظرات اهالی هنر هفتم درباره طرح نمایش بازی‌های جام جهانی در سینماها

فیلم سوزی؟!!

■ محمدحسین مهدویان: نمایش فوتبال در سینما یعنی آغاز دوران امپراتوری سینمادارها
■ مصطفی کیایی: به ما هم اجازه دهند در استادبوم آزادی فیلم نمایش دهیم!

نخستین تصمیم جنجالی شورای جدید صنفی نمایش به ریاست محسن امیریوسفی، مخالفت‌ها و موافقت‌های زیادی را برانگیخت؛ طرح نمایش فوتبال جام جهانی در سینما، آن هم دقیقا زمانی که فیلم‌های اکران دوم نوروزی در ترافیک سانس‌های متعدد گرفتار شده و تنها چند هفته تا پایان اکران‌شان باقی مانده است. طرحی که موافقان از شور و نشاط و سود سینمادارها سخن می‌گویند و مخالفان معتقدند این اتفاق نه تنها کار فرهنگی نیست بلکه به فیلم‌سوزی منجر شده و سینماگران را متضرر خواهد کرد. در صف موافقان نمایش فوتبال در سینما، بیش از همه سینمادارها به چشم

نخستین تصمیم جنجالی شورای جدید صنفی نمایش به ریاست محسن امیریوسفی، مخالفت‌ها و موافقت‌های زیادی را برانگیخت؛ طرح نمایش فوتبال جام جهانی در سینما، آن هم دقیقا زمانی که فیلم‌های اکران دوم نوروزی در ترافیک سانس‌های متعدد گرفتار شده و تنها چند هفته تا پایان اکران‌شان باقی مانده است. طرحی که موافقان از شور و نشاط و سود سینمادارها سخن می‌گویند و مخالفان معتقدند این اتفاق نه تنها کار فرهنگی نیست بلکه به فیلم‌سوزی منجر شده و سینماگران را متضرر خواهد کرد. در صف موافقان نمایش فوتبال در سینما، بیش از همه سینمادارها به چشم

سخنگوی قوه قضائیه:

دو تابعیتی‌ها در بانک مرکزی مشاور بوده‌اند

صفحه ۲

تجمع رانندگان تاکسی‌های تلفنی در تهران

ادامه نارضایتی‌ها از طرح ترافیک جدید

صفحه ۴

ردپای تورم و نوسانات ارزی در افزایش قیمت مسکن

مسکن در وضعیت قرمز

صفحه ۳

امید به اتحادی متزلزل!

■ ماشاءالله ذراتی

دیدگاه

«برجام» تنها موفقیت دیپلماتیکی است که اتحادیه اروپایی از آغاز شکل‌گیری خود تاکنون کسب کرده است. این اتحادیه به هیچ‌وجه موفق به ایفای نقشی اثرگذار در سایر موضوعات و چالش‌های جهانی نبوده و در طول این مسؤولان پیوسته دنباله‌رو و وابسته سیاست‌ها و برنامه‌های آمریکا بوده است. همین چند وقت پیش بود که خبر مذاکرات ۳ ساله محرمانه و البته نافرجام اتحادیه اروپایی با کره شمالی در رسانه‌ها منتشر شد. حال با خروج ترامپ از برجام، اروپا تصور می‌کند با ایفای نقشی بینابینی می‌تواند هم ترامپ را راضی نگه دارد و هم برجام، این تنها دستاورد دیپلماتیک خود را از دست ندهد اما اروپا باید بداند در موضوع برجام با تحقیر خواهد شد و به سیاست‌های آمریکا تن خواهد داد یا همانطور که برخی آزاداندیشان و متفکران این اتحادیه این روزها زمره کرده‌اند وقت نقطه شروع استقلال استراتژیک از آمریکا رسیده است و اروپا موضعی بر اساس تقویت هویت و استقلال این اتحادیه اتخاذ خواهد کرد.

اما بر اساس آنچه از رهبران و مسؤولان تصمیم‌گیر این اتحادیه شنیده می‌شود، اروپا سعی دارد در بهترین حالت با پیش گرفتن رویکردی در ظاهر بینابین، در عمل به سیاست‌های آمریکا تن دهد؛ امری که برخلاف تصور اروپایی‌ها، این اتحادیه را به وضعیتی ناهمگون ترسوق خواهد داد، چرا که مروری بر چالش‌ها و بحران‌های پیش روی این اتحادیه، گویای وضعیت متزلزل و ناپایدار آن است.

بحران یورو

بحران مالی در اروپا بزرگ‌ترین مسأله‌ای است که فرآیند همکاری اروپایی از آغاز تاکنون با آن مواجه بوده است. این بحران بخوبی ضعف ساختارهای اقتصادی و نبود هماهنگی در اتحادیه اروپایی را نشان داد. حل نشدن پایدار و دائمی این بحران، ظرفیت کنترلی سیستم اتحادیه و تمایل برای همکاری بین کشورهای آن را کاهش می‌دهد و به نظر نمی‌رسد ایالات متحده به عنوان شریک استراتژیک اروپا تمایلی به معکوس کردن این فرآیند داشته باشد. با این شرایط بدون توجه به اینکه چه حزبی هدایت کشورهای درگیر را به عهده بگیرد، جدایی از اتحادیه به طور روزافزون به یک گزینه مطلوب برای کشورهای اروپایی تبدیل می‌شود. در واقع بحران یورو امروز گرایش ملی‌گرایانه و اقتدارگرایانه برخی کشورها از جمله آلمان و فرانسه را آشکار کرده و این

گفت‌وگوی «وطن امروز» با دکتر فؤاد ایزدی، استاد دانشگاهی که ویدئوی معروف پرش و پاسخ ۳ سال قبل او با محمد جواد ظریف درباره خروج آمریکا از برجام در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود

نگران وضعیت امروز بودیم

صفحه ۲

درس عبرت برجام به چه درد می‌خورد؟

■ محسن ابوالحسنی

نگاه آنچه در ساعات و روزهای اولیه پس از اعلام رسمی خروج آمریکا از برجام، از اغلب مقامات و رسانه‌ها شنیده می‌شود، تأکید بر عهدشکنی ایالات متحده و غیر قابل اعتماد بودن این رژیم مستکبر است. درس عبرتی که اگر چه پیر در خشت خام می‌دید، بالاخره بعضی‌ها در آن به دیدند. اینکه عاقبت برجام چه می‌شود و چه باید بشود، موضوع این نوشتار نیست، بلکه هدف، سخن گفتن از آن است که مسؤولان تجربه‌ای را که از چند سال مذاکره و اجرای تعهدات حاصل شد، در کجا باید استفاده کنند تا حداقل مصداق عاقلانی شوند که از یک سوراخ دو بار گزیده نمی‌شوند.

هدف از مذاکرات هسته‌ای چه بود؟ دولت یازدهم با شعار چرخیدن هم‌زمان چرخ اقتصاد و سانتریفیوژها تلاش داشت با مذاکره با قدرت‌های جهانی، موضوع هسته‌ای را به گونه‌ای حل کند تا هم صنعت هسته‌ای کشور به رسمیت شناخته شود و به فعالیت خود ادامه دهد و هم با برداشته شدن تحریم‌ها، امکان تجارت بدون محدودیت و تبادلات بانکی با همه کشورهای دنیا فراهم شود. با این رویکرد و پس از چندین ماه مذاکره، «برنامه جامع اقدام مشترک» مورد موافقت ایران و ۵+۱ قرار گرفت. اگرچه در بعضی موارد تحریم‌ها کاهش پیدا کرد اما حداقل در زمینه تبادلات بانکی که به نوعی مهم‌ترین گشایش مورد انتظار در قبال انجام تعهدات متعدد

ایران بود، به گفته قاطبه کارشناسان دولتی و غیردولتی، اتفاق خاصی رخ نداده و طرف‌های مقابل به تعهدات خود عمل نکرده‌اند. با گذشت چند ماهی از توافق هسته‌ای و حل نشدن این مشکلات (با وجود انجام تعهدات ایران)، بنا بر اعلام مسؤولان اقتصادی کشور، موانع دیگری که بر سر راه تبادلات آزادانه بانکی کشورمان قرار گرفته بود، قرار داشتن ایران در لیست سیاه گروه ویژه اقدام مالی (FATF) بود که باعث می‌شد این گروه، کشورها و مؤسسات مالی دنیا را به دلیل انجام معاملات مشکوک و تأمین مالی تروریسم از تبادل با ایران برحذر دارد. گروه ویژه اقدام مالی (FATF)^(۱) در سال ۱۹۸۹ در پاریس توسط سران گروه هفت (G7)^(۲) و با مأموریت مبارزه با پولشویی، تأسیس شد و بعدها گستره فعالیت آن افزایش یافت و در حال حاضر این گروه دارای ۳ مأموریت مقابله با پولشویی، مقابله با تأمین مالی تروریسم و مقابله با تأمین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی است. ایران از فوریه سال ۲۰۱۰ در لیست سیاه کشورهایی که خطر بالای پولشویی و تأمین مالی تروریسم در نظام بانکی آنها وجود دارد، قرار داده شد.

از سال ۹۴ که عدم گشایش تبادلات مالی به قرار داشتن نام ایران در این لیست منسوب شد، دولت توان خود را پس از برجام معطوف به حل این مسأله و رفع ایرادات FATF کرد.

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۳۳۱

آگهی مناقصه عمومی دومر حله‌ای شماره مناقصه: ۰۱-۰۳/۹۷

شرح در صفحه ۱۴

م الف ۶۱۸

یادداشت امروز

منافع ملی را تخریب نکنید

■ حسن رضایی

مهم‌ترین نتیجه سخنان اخیر رهبر حکیم انقلاب در جمع کارگزاران نظام را شاید بتوان «خط کشی در مرز خیال و واقعیت» دانست. تاریخ روشن جمهوری اسلامی به ما می‌گوید جامعه ایرانی برای رسیدن به چنین درکی، هزینه‌های گزافی پرداخته است. مشهور است که اساتید عرفان عملی می‌گویند اگر کسی نیمه بیشتر عمرش را در طلب استاد صرف کند باز هم ضرر نکرده که سود قطعی با هموست! حالا هم مجموعه هزینه‌های گزافی که ملت ایران برای رسیدن به این تجربیات پرداخته، اگر به یافتن و برگزیدن نقشه راهی صحیح منتهی شود، یقیناً عبث نخواهد بود. کلید ماجرا اما اکنون در دست ملت نیست که در اختیار دولت است. دولتمردان اکنون در بزنگاه تاریخی مهمی قرار گرفته‌اند و باید به عنوان نمایندگان ملت رشید ایران، دستاوردهای تجربه تاریخی ملت را در ادامه راه، نصب‌العین خود قرار دهند.

طبیعتاً در چنین شرایطی، زند برجسب‌های جدید به منتقدان دیروز فرآیند خسارت‌بار برجام، دمیدن در بوق دروغین فرصت استثنایی دوستی با اروپا و تکرار آدرس‌های غلط، چیزی جز خیانت به دستاوردهای ملت نیست. منتقدان می‌فهمند که امروز باید بیش از هر زمان دیگری در کنار دولت باشند و با وجود تمام انتقادات، یک خنده جناب ظریف را به تمام دنیای آمریکا، روسیه، چین و اروپایی‌ها نمی‌دهند. این اما بدان معنا نیست که جناب ظریف و همکارانش مجاز هستند باز هم بدون تأمین شروط مشخص رهبری-به عنوان راي صادق تجربه تاریخی ملت ایران- یک توافق نافرجام دیگر را این بار با اروپایی‌ها منعقد کنند. کمترین توقع در شرایط کنونی از تیم مذاکره‌کننده دولت این است که پای قراردادی امضا بیندازند که حداقل بنوان نقض شدن یا نشدن آن را راستی‌آزمایی کرد!

اینکه ما مجدداً مثل تجربه برجام، از رفع-و نه تعلیق-! تحریم‌های مالی و بانکی در همان روز اجرا حرف بزنیم و یک سال بعد، سفیر کره جنوبی در تهران بگوید هنوز پول کارمندان سفارت را قاچاقی وارد می‌کنیم و ۲ سال بعد، شخص جناب ظریف هم بگوید: «ما هنوز نمی‌توانیم در انگلستان یک حساب بانکی باز کنیم» دیگر به هیچ‌وجه پذیرفته نیست. ادامه چنین روندی با اروپا، بیش از آنکه اسمش دیپلماسی باشد، ذلیل کردن، تمسخر و سر کار گذاشتن ملت عزیز ایران است و مصداق ناپسندی نسبت به فرصتی است که ملت در اختیار مسؤولان گذاشته و یقیناً در درگاه الهی نیز بخشیده مسؤولان سیاست خارجی باید پیش از آنکه دیرتر از این شود، واقعیات صحنه بین‌الملل را ببینند و بداندند در شرایطی که سرعت تحولات این عرصه، بیش از هر زمان دیگری در چند دهه اخیر می‌نماید، امضا نداشتن پای قراردادی که تضمین واقعی و مشخص نداشته باشد، چیزی جز تخریب منافع ملی نیست!

فهرست تضمین‌های ذکرشده از سوی رهبر معظم انقلاب نیز آنقدر بدیهی، واقع‌بینانه و واضح است که می‌توان این سؤال را مطرح کرد: «مگر بدون وجود چنین شرط‌هایی، اصلاً قرارداد بستن معنای دارد؟» رویا اگر مصر به تداوم برجام است، باید بداند ما پیش‌تر با تخریب و توقیف فعالیت‌های هسته‌ای خود، هزینه آن را پرداخته‌ایم و به قولی، وزن پله ترازی برجام در طرف ما، هنوز و با وجود بیپناش‌شدن آمریکا هم، بدون تغییر مانده است. در آن‌سو اما چنین نیست و اروپا باید این ترازو را دوباره تراز کند! قید مطرح نکردن مسأله موشکی و منطقه هم روشن‌تر از آن است که نیازمند توضیح باشد. در ترازی برجام، اساساً چنین مواردی مطرح نبوده و مطرح کردن آنها در مقطع کنونی، می‌تواند مهم‌ترین شاهد غیرقابل اعتماد بودن اروپایی‌ها درباره تعهدشان به برجام باشد.

معنای مجموعه شروط رهبری در این مسأله، همان است که مقامات دولتی بارها گفته‌اند: «منافع ایران در برجام باید به طور صریح، مشخص و تضمین شود». به روایت مسؤولان دولتی اما منافع ایران، ظاهراً پیش از این در برجام هم مشخص شده بود، ولی همه می‌دانیم که به دلیل نبود تضمین‌های کافی در آن توافق- بخوانید زیر پا گذاشتن شروط رهبری-! ایران هرگز چنان که باید و شاید، از همان منافع حداقلی هم منتفع نشد. حالا با اصرار دولت بر برجام اروپایی، دوباره تاریخ در حال تکرار شدن است. انصاف حکم می‌کند اگر قرار بر انعقاد مجدد یک قرارداد شخصی هم باشد، این بار دیگر منافع شخص طرف قرارداد از سوی وکیل و لحاظ شود. باید منتظر ماند و دید آیا مسؤولان دولتی با عبرت گرفتن از تجربیات تلخ خود، این بار در همین حد از منافع ملی دفاع می‌کنند یا نه؟!

روزنه

روایتی از یک بیماری سیاسی!

■ مسعود مفید

«اسکیزوفرنی»، گونه‌ای بیماری روانی است که معمولاً خود را به صورت توهم شنیداری، توهم‌های جنون‌آمیز یا عجیب و غریب یا تکلم و تفکر آشفتن نشان می‌دهد. مهم‌ترین راهکار درمان این نوع روان‌پریشی حاد، داروهای ضد جنون است؛ داروهایی که عمدتاً فعالیت گیرنده‌های عصبی را سرکوب می‌کنند تا بیچاره مدت زمان بیشتری از هذیان‌گویی در امان باشد. مهم‌ترین مشخصه بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی، دست زدن به افکار، رفتار و اعمالی است که نسبتی با فضای واقعی اطراف او ندارد. عجیب است اما واقعیت دارد که گروهی معدود، طی سال‌های متوالی با تکیه بر همین بیماری، به ترسیم فضای سیاسی کشور برای توده مردم و سمپاتی‌های خود پرداخته‌اند. چنین امری را برخی البته عملیات روانی می‌نامند و گروهی از سرشناس‌ترین عناصر امنیتی دهه ۶۰ را در آن متخصص می‌دانند. مرز اسکیزوفرنی و عملیات روانی اما بدون شک رسانه است!

رسانه‌هایی که کارواژه خود را انتشار همین هذیان‌های گاه و بیگاه تعریف کرده‌اند. سعید حجازیان از کلیدی‌ترین عناصر امنیتی دهه ۶۰ اخیراً طی گفت‌وگویی با روزنامه اصلاح‌طلب اعتماد، مطالب فضایی و عجیب و غریبی در همین راستا طرح کرده است. تکیه اصلی سخنان حجازیان بر فریب به یقین بودن سقوط دولت روحانی طی ۳ سال آینده است. سخنان حجازیان البته در پس زمینه بزرگ‌تری شکل می‌گیرد که عمق میهن‌دوستی وی را می‌تواند آشکار کند و آن چیزی جز لزوم دادن همه چیز به غرب، برای رهایی از خطر سقوط نیست! حجازیان می‌گوید: «شاید مردم به نبود روحانی رضایت دهند، چرا که جایگاه رئیس‌جمهور نزد حامیان خود به دلیل تحقق نیافتن وعده‌های اقتصادی و همچنین عدم توانایی در رفع حصر و برخی دیگر از مسائل آفول کرده است.» با این حال، او به هیچ‌وجه شخص روحانی با احتمالاً حامیان او -از جمله خودش- را در این زمینه مقصر نمی‌داند.

حجازیان دربارۀ رئیس‌جمهوری آینده نیز که به نظر وی فردی نظامی- روحانی (!) خواهد بود، می‌گوید: «هر کس نخواهد درون نظام بیاید و رئیس‌جمهور شود، وضعیتی بهتر از روحانی نخواهد داشت و شاید وضعیتی بدتر شود.

ادامه در صفحه ۵